

Ἡ νεανίς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν, εἰς σημεῖον ἀπειρίας ἀρνήσεως.

— "Ἐνα ἱερέα ... ἕνα ἱερέα ... ἐπανελάβε διὰ φωνῆς ἀσθενεστέρως ἔτι... σπεύσατε... ἄλλως... θὰ ἦναι πολὺ ἀργά.

Εἶτα συνεπειρώθη ἐκ νέου, ὥσπερ ἄπασα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς τὴν ἐγκατέλειπεν.

Ὁ κόμης ἐνόησεν ὅτι ὤφειλε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν αἰτησιν ἐκείνην, ἥτις ἦτο ἀναμφιβόλως ἡ ὑπερτάτη θέλησις ἐτοιμοθανάτου, ὅθεν ἐβόησεν ἐσπευσμένως πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλά, καθ' ἣν στιγμήν ἔθετο τὴν χεῖρα ὅπως ἀνοίξῃ αὐτήν, ἤκουσεν ἐλαφρὸν κτύπον ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους. Ἦνέφξε καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον εὗρε τὸν Καλλιόου.

— Ἀ! ἐψιθύρισε, ἐδῶ εἶσαι;

— Κύριε κόμη, ἤμην ἀνήσυχος!...

Ἦλθα νὰ λάβω τὰς διαταγὰς σας.

— Τὰς διαταγὰς μου! — ἐπανέλαθεν ὁ κόμης, ὥσπερ ἐκτὸς ἑαυτοῦ — τὰς διαταγὰς μου!...

— Δὲν ἔχετε νὰ μοῦ δώσετε καμμίαν;

— Ναί... ναί... ἔχω... ἔχω...

— Περιμένω.

Ἀλλ' ὁ κόμης ἔμεινεν ἄφωνος. Ἐν τῇ ἀνεκφράστῳ ἀταξίᾳ τῶν ἰδεῶν, ἐν τῇ καταιγίδι, ἥτις συνετάραξε τὸ λογικόν του, εἶχε λησμονήσῃ.

— Ποῦ εἶναι αἱ διαταγαὶ ὑμῶν, κύριε κόμη;

— Ἀ!... ἐνθυμοῦμαι... ἐνθυμοῦμαι... ἐνθυμοῦμαι...

— Λέγετε.

— Ἐνα ἱερέα...

— Ἐνα ἱερέα!... καὶ διὰ ποῖον;... ἠρώτησεν ὁ Καλλιόου ἐκπληκτος.

— Καὶ ἕνα ἱατρόν...

— Ἐνα ἱερέα καὶ ἕνα ἱατρόν!... ἡ κυρία κόμηςσα εἶναι λοιπὸν ἄρρωστη;

— Ἀρρωστη;... πολὺ ἄρρωστη!... ἐτοιμοθάνατος... Ναί... ἐτοιμοθάνατος... θέλει ἱερέα... τρέξε γρήγορα...

Ὁ κόμης λέγων ταῦτα ἐφάνετο ἐκτὸς ἑαυτοῦ.

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

Χ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΑΝΔΡΕΣΣΕΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἐσπέρα δωδεκάτη.

Πολλὰ νύκτες παρήλθον, χωρὶς νὰ δώσῃ σημεῖον ζωῆς ἡ φίλη μου Σελήνη διηνεκῶς ἐκάλυπτον τὸν οὐρανὸν πυκνὰ καὶ μαῦρα νέφη καὶ θὰ ἀπηλπίζομεν βεβαίως ἐὰν μὴ ἐφάνετο αὕτη κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτόν της, ὅτε πλέον εἶχεν ἐπέλθει καλοκαιρία.

Ἀκουσον λοιπὸν τί μοι διηγήθη αὕτη μετὰ τὴν μακράν της ἀπουσίαν.

«Ἐπὶ πολλὰς ἐσπέρas ἠκολούθουν τὴν Ἀλκυόνα καὶ τὴν Φάλαιναν εἰς τὰς παγωμένας βορείους θαλάσσας τῆς Γροιλανδίας. Βράχοι γυμνοί, κατάφορτοι χιόνος καὶ πάγου, σχηματίζουσιν ἐκεῖ κοιλάδα, κατάφυτον ὑπὸ ἀγρίων αἰμασιῶν, ὅπου ἡ εὐσμος λυχνὶς ἀναδίδει μεθυστικὴν εὐωδίαν. Τὸ φῶς μου ἦτο ἀσθενές, ἡ δὲ ὄψις μου λευκή, ὡς ἄνθος λειριού· οἱ δὲ κάτοικοι τῶν βορείων τούτων κλιμάτων εἶχον συναθροισθῇ, ἵνα διασκεδάσωσιν οὐδεμίαν ἐντύπωσιν παρήγεν ἐπ' αὐτῶν ἡ περίξ παγερὰ φύσις· δὲν ἐσκέπτοντο δὲ ἡ πῶς καλλίτερον καὶ περισσότερον νὰ διασκεδάσωσι καὶ νὰ χορεύωσιν.

Ἐσχημάτισαν κύκλον περίξ γροιλανδοῦ τινος, ὅστις ἔπαιζε κυνηγετικὸν ἄσμα, πάντες δὲ ἐν χορῷ ἐτραγῶδουν, συχνὰ δὲ ἐπανελάμβανον: «Ἐἰά! ἄ! Ἐἰά! ἄ!» Τόσον λευκὰ ἦσαν τὰ γουναρικά των, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι αἱ ἄρκτοι τῶν πόλεων ἐχόρευον ἐπὶ τῶν παγωμένων ὁρέων. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἐκράτει καλὰ τὰς χεῖρας καὶ ἐχωρίζετο ἀπὸ τοῦ ἄλλου, ἀμέσως ἐστιγματίζετο διὰ χιόνος, ἤγετο δὲ εἰς κρίσιν, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον, ἀπαρτιζόμενον ὑπὸ τῶν χορευόντων, τῷ ἐπέβαλλε διαφόρους ποινάς. Φαντάσσομαι ὅμως τί ὥραία εἰκὼν ἀπετελεῖτο· διότι ὅλα ταῦτα ἐγίνοντο δι' ἐρρυθμὼν κινήσεων ὑπὸ τῆς μουσικῆς συνοδουμένων.

Οἱ περίξ χιονοσκεπεῖς καὶ παγωμένοι βράχοι προσελάμβανον ἐν τῷ ἀργυρῷ φωτί μου ἀποθαμβοῦσαν λευκότητα, μακρόθεν δὲ ἠκούετο ὑπόκωφος τριγμὸς καὶ βοῇ τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης συγκρουομένων ἐκ πάγου ὁρέων· ἦτο μία τῶν μαγευτικωτέρων νυκτῶν τῆς Γροιλανδίας. Ἐκατὸν βήματα παρέκει ἐκεῖτό τις ἐτοιμοθάνατος, ἐντὸς τῆς ἐκ δερμάτων φαλαίνης κατεσκευασμένης καλύβης του· πλησίον του ἡ σύζυγός του κατ' ἔθος ἔρραπτεν ἡδὴ περὶ αὐτὸν δέρμα, ἵνα μὴ ἀνγκασθῇ νὰ τὸν ἐγγίσῃ ἀποθαμμένον, διότι ὅλοι τὸ ἔξυραν καὶ αὐτὸς ἀκόμη προέβλεπεν ὅτι μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

— Θέλεις, ἀγαπητέ μου, τὸν ἠρώτα συγχρόνως, νὰ σὲ θάψωμεν ἐπὶ τῶν παγωμένων ὁρέων, ἐπὶ δὲ τοῦ μνήματός σου νὰ στήσω ὡς μνημεῖον τὸν πέλεκυν καὶ τὰ βέλη σου; Ἀμέριμνος θὰ ἀκούῃς τὸ βαρὺ βῆμα τῆς ἄρκτου· ἡ θέλεις νὰ σὲ βυθίσωμεν εἰς τὴν θάλασσαν;

«Εἰς τὴν θάλασσαν!» ἐψιθύρισε μὲ μόλις ἀκουσμένην φωνήν, ἐνῶ μειδίαμα εὐχαριστήσεως διέστελλε τὰ ὠρὰ του χεῖλη.

«Ὡ!» ἀνέκραξεν ἐκείνη, «ἐξέλεξες τὴν ὠραιότεραν θερὴν διαμονήν· ἐκεῖ θὰ σὲ περιτριγυρίζουν τὰ σκυλόψαρα, τακτικά δὲ θὰ σὲ ἐπισκέπτεται ὁ θαλάσσιος λέων, ἐνῶ μυριάδες πολυχρῶμων ἰχθύων θὰ σχηματίζουσιν αἰώνιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου στέμμα».

Τὰ τέκνα του εὐθυμᾶ προελαίονον ἐπὶ τῆς χιόνος τὸν δρόμον, ἐφ' οὗ ὁ πατήρ των ἔμελλε νὰ διέλθῃ, μεταβαίνων εἰς τὴν αἰωνίαν του κατοικίαν, τὴν θάλασσαν, δι' ἣς ἔζη, καὶ ἣν πᾶς Γροιλανδὸς περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀγαπᾷ.

Ὡς ἐπιτύμβιος πλᾶξ θὰ τοῦ χρησιμεύουν τὰ πλέοντα ὄρη τοῦ πάγου, ἅτινα

ὅμως ὁλοὲν θὰ ἀλλάσσουν· ἐπ' αὐτῶν ἱσταται ἀνέτως ἡ ἄρκτος, ἐνῶ γύρω της, ἀγρίως κρῶζουσα, ἵπταται ἡ Ἀλκυὼν.

X.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. κ. Ἀντ. Γρηγοράκη, Κ. Θ. Τριπόδη, Παν. Τσολάκον, Γεώ. Ν. Ελευθερίου. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Θεόδωρον Γρυπάρην. Ἀπεστάλησαν. Γραμματόσημον δὲν ἐλάβομεν. — κ. Γ. Πετρόπουλον. Ἀπεστάλησαν. — κ. Γ. Δ. Κασιμπαν. Αἰτούμενα ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὰς διὰ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ὑερμὰς ἐκφράσεις σας. — κ. Α. Κριακίδην. Φύλλα ἀπεστάλησαν καὶ ἀποστέλλονται τακτικώτατα, αἱ συχνὰ δὲ καθυστερήσεις πρέπει ν' ἀποδοθῶσι καὶ εἰς ταχυδρομικὰς ἀνωμαλίας! — κ. Ἀθ. Στ. Δεῦθυνσας σας διαβρώθη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εὐχαρίστως δημοσιευθήσεται, ἂν κριθῇ κατάλληλον. — κ. Παναγῆν Δ. Ἰγγλέσσην. Τὰ φύλλα σας, ἐπαναλαμβάνομεν. ἀποστέλλονται τακτικώτατα. Φροντίσατε μήπως παραπύτουν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, διότι εἴνε ἀδικον νὰ ἀποστέλλομεν διπλᾶ καὶ τριπλᾶ φύλλα, ὡς ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ἴσως τοῦ ταχυδρομείου σας. — κ. Ι. Κουρούπη. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ἰω. Μιχαηλίδην. Βιβλία ἀπεστάλησαν. Μὰς ὀφείλετε δρ. 2.25. — κ. Π. Χρυστοδούλου. Παρὰ κ. Μιχαηλίδην ἐλήφθησαν φρ. χ. 60. Ἀποδείξεις καὶ φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Α. Ἐνυάλην. Τὰ φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἀπεστάλησαν καὶ πρὸς τοὺς 4 συνδρομητὰς τῆς «Τέρψεως». — κ. Πάνον Ε. Κοντογούρη. Θὰ φροντίσωμεν. — κυρίαν Ἀφροδίτην Α. Στεργίου. Σὰς ἀποστέλλομεν αὐτὰ καὶ πάλιν, διότι πιθανὸν νὰ ἀπωλέστησαν. — κ. Διονύσιον Καφετζόπουλον καὶ Α. Ι. Πετρόπουλον. Οὐχὶ μόνον εἰς ὑμᾶς ἀπεστάλη τὸ φύλλον, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ἀνελξαιρέτως, τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Τέρψεως». — κ. Δ. Ι. Ψυχούλην, διαβρώθη διεῦθυνσας σας. — κυρίαν Ἰουλίαν Σ. Πετροπούλου. Ἀποροῦμεν, ἐν τούτοις καὶ πάλιν ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Παναγιωτόπουλον. Ἀπεστάλησαν. — κυρίαν Πραξιθέαν Α. Κρητικοῦ. Φύλλα ἀπεστάλησαν.

Τοῦ διασήμου ἐξερευνητοῦ τῆς Ἀφρικῆς Ε. Στάνλεϋ, οὗ τὸ ὄνομα ἀπὸ ἐτῶν πληροὶ θορύβου τὸν κόσμον

Η ΓΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Σύγγραμμα πλὴρες περιγραφῶν τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀγρίων λαῶν, οὗς ἐπισκέφη, μεταφρασθὲν ὑπὸ Γεωργίου Ἀδρακτᾶ.

Ἐκδίδεται ἐν καλλιτεχνικῷ τόμῳ συγχειμένη ἐκ 18 περιποῦ τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μέγα ὀρθοῦ.

Ἐκαστον ἀντίτυπον τιμᾶται δρ. 3 καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 4.

MAGAZINE ILLUSTRÉ DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν).

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΟΛΩΝΙΑ

ΚΑΡ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

(Φαρμακοποιὸς ἐν Πάτραις)

Σπουδαία εὐκαιρία δι' ἅπασαν τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Πωλεῖται εἰς φυαλίδια καὶ κατ' ὄγκον.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀτασκευάζεται ὁ θαυμαστός τοιοκοθεραπευτικὸς ὀίνος μετὰ Κίνας καὶ Κακάου, καθὼς καὶ τοῦ Εὐκαλύπτου ὁ πεφημισμένος ἀντιπυρετικὸς καὶ Κολόμβου, ὁ μόνος φημιζόμενος κατὰ τῆς διαρροίας. Ἀποδείξεις ἔστω αἱ εἰς χεῖρας τοῦ εὐρισκόμενου συγχαρητήριοι ἐπιστολαὶ διακεκριμένων ἱατρῶν.